

La cultura en l'Agenda 2030: central en el discurs, perifèrica en la decisió

Publicat per [Interacció](#) [1] el 07/10/2020 - 11:00 | Última modificació: 17/04/2026 - 08:44

L'informe *Culture in the Sustainable Development Goals. The Role of the European Union* parteix d'una constatació que, llegida des de la política cultural local, és tan coneguda com problemàtica: la cultura forma part de l'Agenda 2030, però no n'és un pilar estructural.

El document és clar en aquest punt. La cultura apareix de manera transversal en diversos objectius de desenvolupament sostenible, i hi contribueix tant com a motor com a facilitador del desenvolupament. Aquesta doble posició és clau: la cultura no només produeix impactes econòmics o socials, també configura les condicions perquè aquests impactes siguin possibles.

Ara bé, aquest reconeixement conviu amb una absència significativa. La cultura no és reconeguda com a quart pilar del desenvolupament, malgrat les demandes reiterades d'organismes internacionals. El resultat és una situació ambivalent: omnipresent en el discurs, secundària en l'arquitectura política.

Aquesta ambivalència es concreta en la manera com la cultura es distribueix dins dels ODS. Apareix explícitament en alguns objectius —educació (ODS 4), creixement econòmic i ocupació (ODS 8), ciutats sostenibles i patrimoni (ODS 11)—, i implícitament en molts altres. Això permet afirmar que pràcticament qualsevol política pública pot tenir una dimensió cultural. També dificulta la seva governança: si tot és cultura, qui en té la responsabilitat?

El text insisteix en aquesta interdependència. Els ODS ofereixen vies perquè la cultura prosperi, mentre que la cultura contribueix a assolir-los. La relació no és jeràrquica, és circular. Aquesta idea reforça una lectura que ja apareixia en el text anterior: la cultura no és només un sector, és una dimensió estructural de l'acció pública.

Quan l'informe baixa al cas europeu, però, emergeix una tensió més concreta. La Unió Europea es presenta com un actor ben posicionat per liderar aquesta agenda, tant per capacitat econòmica com per tradició institucional. Disposa d'instruments, programes i experiències. Té capacitat d'incidència global.

El problema no és la manca de discurs ni de potencial. És la coherència.

El mateix informe assenyala déficits clars: manca d'alineament entre polítiques, coordinació insuficient entre nivells de govern i, sobretot, una inversió que no reflecteix el pes que la cultura té en el desenvolupament. El programa Creative Europe representa una part mínima del pressupost europeu, mentre que la cultura és

presentada com a motor de cohesió, innovació i benestar.

Aquí és on el text es torna més revelador. La cultura és descrita com a **multiplicador econòmic, vector de cohesió social i condició per al desenvolupament sostenible**, però continua sent tractada, en la pràctica pressupostària i institucional, com un àmbit secundari.

Aquesta desconexió no és només europea. Té a veure amb la manera com l'Agenda 2030 ha integrat la cultura: com a dimensió transversal que tothom reconeix i ningú governa del tot.

I això obre una pregunta que no és tècnica, sinó política:

es pot sostenir una agenda global que reconeix la cultura com a condició del desenvolupament, però no li dona un lloc clar en la presa de decisions?

Gijs de Vries | Ifa (Institut für Auslandsbeziehungen)

[Culture in the Sustainable Development Goals. The Role of the European Union](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: finançament de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2020/cultura-sostenibilitat>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/culture_in_the_sustainable_development_goals._the_role_of_the_european_union_-_copia.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8346>